

Informace o Chartě 77 - ročník čtvrtý /1981/ - č. 6

od 16. května 1981 do 17. června 1981

Sdělení Charty 77 ze dne 12.5.1981 /Text o stavu životního prostředí v naší zemi/.....	1
Depis Charty 77 Janu Pavlu II.	2
Depis Federálnímu shromáždění ČSSR	2
Výber na sbranu nespravedlivě stíhaných	
Sdělení č. 251 /Trestní stíhání proti Josefům Kerdíkovi/	3
Sdělení č. 252 /Další neoprávněný záhad pěticejních orgánů/.....	4
Sdělení č. 253 /Vyleučení dr. Černogurského z advokacie/	4
Protestní štafetová hladovka za Jana Liseinského	5
Životepis Jiřího Rumla	6
Životepis Jana Rumla	6
Depis M. Thatcherové	7
Krátké zprávy:	
Další šikanování manželů Šavrdevých	7

Vydává nezávislá redakční skupina signatářů Charty 77

Adresa: Petr Uhl, Anglická 8, Praha 2
Anna Šabatová, Anglická 8, Praha 2

Text o stavu životního prostředí v naší zemi

Mluvčí Charty 77 abdrželi z okruhu jejich signatářů pojednání o stavu životního prostředí v naší zemi.

Vítáme tento příspěvek i z toho důvodu, že řešení otázek zde zpracovaných či předložených umožnuje relativizovat faktické a obecně počítované dělené této spekulačnosti na mocné a bezmocné, na úřední místa a "obyčejné lidi". Životní prostředí se týká přímo všech občanů a najdeme-li řešení této problematiky, je to nezanedbatelná šance jak pro životní prostředí, tak pro československou společnost osmdesátých let.

Je přirozené, že nastíněný pohled je jen dílčí a všímá si jen některých akcentů široké, pohyblivé a dnes plně nepodchycené problematiky. Vzhledem k povaze věci temu ani nemůže být jinak, nadto přístup k informacím o této oblasti je obtížný nebo žádný. Pojednání např. nezpracovává otázky radiací, hlučnosti, hromadění škodlivých chemikalií v potravinách, těžby a vývozu dřevní hmoty a jiných surovin, znehodnocování spodních ved u nás používanou technologií těžby uranu, urbanistických zásahů do krajiny, vlivu mezinárodně politických vztahů apod. Očekáváme, že tato dílčí pojednání bude přijata kompetentními místy i veřejnosti především jako podnět k zpracování těchto a jiných momentů i k uvádění nastíněné problematiky do nejširších souvislostí, aby tak postupně byly shledány příčiny současného stavu věcí, naznačena výhlediska a přijata konkrétní opatření.

Je zřejmé, že ozáka životního prostředí přesahuje rámcem čistě ekologické problematiky a je součástí jednoho ze základních práv člověka a to práva na život. Toto právo mají i ti, kdo přijde po nás. Prete odpovědnost za životní prostředí je nedáleku součástí úsilí všech, kdo hájí základní práva a svobody člověka. I z předloženého pojednání je patrné, že bez součinnosti všech občanů tyto otázky řešit nelze.

Sám stav životního prostředí poukazuje na nutnost etevřené diskuse, svobody projevu a sdružování těch, kteří chtějí hájit nejen své zájmy, nýbrž upaltnit svou odpovědnost. V neposlední řadě poukazuje i na nezbytnost respaktovat právo na sebeurčení národů a jejich svobodný rozvoj.

Přijímáme tuto zprávu o stavu životního prostředí jako text, od kterého očekáváme, že povzbudí řadu občanů i úředních míst k širšímu a hlubšímu zpracování problematiky a vyvolá v nich ohledláni podílet se na nápravě zločinů, které ohrožují nás i budoucí.

12.5.1981

Václav Malý
mluvčí Charty 77

prof. MUDr. Bedřich Placák, DrSc
mluvčí Charty 77

Br. J. Šabata
mluvčí Charty 77

Ladislav Lis
člen kolektivu mluvčích Charty 77

Pozn. redakce: text koluje v samizdatu

Svatý stec
Jan Pavel II.
Vatikán

Váše Excelence, Svatý Otče!

Pozdravujeme Vás jménem Charty 77 - občanského hnutí za zachování zákonnosti a lidských práv v Československu, sdružující lidi nevěřící i věřící různého vyznání. Činíme tak ve chvílích, kdy jste devršil 61 let života, zasvěceného úsilí o duchovní blaho a rozkvět člověčenstva.

Všichni jsme byli dotčeni ranami, jež Vás zasáhly ve chvílích, kdy jste desvědčoval mezi poutníky z celého světa lásku a teuhu po smí-

ření. Je nám líto, že právě Vás tak krutě zasáhla lidská nenávist a zloba.

Vážíme si vašeho životního úsilí o smíření rozeštvaného světa. V úctě k lidské bytosti a ve vzájemné lásce vidíme východisko i k překonávání problémů dnešní doby.

Očíme Vás jako syna bratrského Polska usilujícího o spravedlnost bez strachu a oběti.

S napětím sledujeme zprávy o Vašem zdravotním stavu. Potřebujeme Vás, potřebuje Vás Polsko i celý svět.

Přejeme Vám úplné a brzké uzdravení a mnoho sil pro společné úsilí všech lidí dobré vůle. Věřící z našich řad se k tomuto přání připejí svými modlitbami.

dr. Bedřich Placák
mluvčí Charty 77

Václav Malý
mluvčí Charty 77
t.č. na vojenském cvičení

dr. Jaroslav Šabata
mluvčí Charty 77

Miloš Rejchrt
člen kolektivu mluvčích Charty 77

V Praze dne 18. května 1981

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Federální shromáždění ČSSR
Vinohradská 1
Praha 1

Dne 6. května 1981

proveedly erány ministerstva vnitra řadu domovních prehlídek u několika desítek českých a slovenských občanů a řadu z nich zadržely. Osm z nich - Jiřemír Hořec, Eva Kantůrková, Karel Kyncl, doc. Ján Mlynárik, Jan Ruml, Jiří Ruml, dr. Jiřina Šíjklová a Milan Šimečka zůstává do dnešního dne ve vyšetřovací vazbě pro obvinění z tr. činu pedvrazení republiky podle § 98 odst. 1,2 a,b, tr.z.

Profeser Jiří Hájek, ing. Ivan Havel, Olga Havlová, ing. Karel Helemek, prof. Zdeněk Jičínský, dr. Josef Jablonecký, Miroslav Klánský, prof. Miroslav Kusý, Jaroslav Černík a Jiří Müller jsou stíháni na svobodě.

V téže době publikevaly sdělovací prostředky zprávu ČTK o tom, že se podařilo dopadnout dva francouzské státní příslušníky, kteří se pokusili do ČSSR přivést údajně větší množství ideologicky závadných tiskevin a valut, určených dle této zprávy pro finančování pedvratné činnosti.

Ze zprávy ČTK i z dřívějších veřejně publikeovaných materiálů vyplývá snaha navedit se všechny mezi údajnou činností "diverzních center v zahraničí" a snahou některých československých občanů sdružených v Chartě 77 o důslednou realizaci mezinárodních závazků, které naše vláda přijala na mezinárodní konferenci v Helsinkách a které Federální shromáždění ČSSR ratifikovalo. Mezi přijatými mezinárodními pakty, které se naše vláda zavázala dodržovat a přispůsobit jejich obsahu desud platný čsl. právní řád, je i Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, který v čl. 19 výslově stanoví: "Každý má právo na svobodu projevu; tento práve zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšířovat informace a myšlenky všechna druhu, bez ohledu na hranice ať ústně, písemně nebo tiskem, prostřednictvím umění, nebo jakýmkoli jinými prostředky podle vlastní volby."

Jménem občanské iniciativy Charty 77 odmítáme jakékoli nařčení ze spojení s údajnými diverzanty, podvratnými, či dokonce špionážními centry v zahraničí. Odmítáme též smyšlenku o tom, že naše iniciativa v oblasti lidských práv a svobody je finančována ze zahraničních zdrojů. Nevěříme ani tomu, že podobné obvinění by bylo možné prekázat u některého ze zadržených občanů. Je nám známo, že demokratické síly v Západní Evropě i v některých jiných zemích vyslovily svou solidaritu s občanskou solidaritou Charty 77 i s tisíci československých občanů, kteří byli pro své statečné postoje v minulosti zbaveni práce i možnosti slušné obživy a uspořádaly na podporu jejich ohrožených rodin sbírky. Tuto podporu a pochopení jsme veřejně ocenili. Proto nemůžeme ~~štíhání~~ vyleučit, že se v daném případě pokusí orgány bezpečnosti vydávat takto získané prestředky na podporu sociálně postižených rodin v ČSSR za "peníze určené na podvratnou činnost" upozornujeme na tuto možnost tendenčního zkreslení skutečnosti, které by mohlo sloužit momentálním zájmům bezpečnostních orgánů a tím vážně poškodit legitimní úsilí Charty 77 a poškodit prestiž naší země v zahraničí. Domníváme se, že v duchu mezinárodně přijatých závazků, stejně jako výslovnému ustanovení čl. 19 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech odpovídá i stíhání československých občanů za to, že jim jsou v rámci výměny informací zasílány odborné publikace, periodický tisk, či slovesná umělecká díla publikovaná v zahraničí, neboť jde pouze o jednu z forem realizace zásady volného a otevřeného přístupu ke všem informacím.

Zádáme proto, aby z řad poslanců Federálního shromáždění byl ustanoven výbor, který by nezaujatě a objektivně prezkoval postup orgánů Státní bezpečnosti a zabránil dalšímu porušování mezinárodních závazků i právního řádu ČSSR.

11.6.1981

Václav Malý
mluvčí Charty 77

prof. MUDr. Bedřich Placák, DrSc
mluvčí Charty 77

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Sdělení č. 251 /trestní stíhání proti Josefovi Kerdíkovi/

Usnesením ze dne 14. května 1981 zahájil vyšetřovatel VB okr. Louňy /kpt. Miroslav Tesař/ trestní stíhání podle § 178 tr. zákona /maření dezeru nad církvi a náboženskými společnostmi/ proti Josefovi Kerdíkovi. Josef Kerdík, narozený 1. srpna 1948, je katolický farář, člen Tevaryšstva Ježíšova a signatář Charty 77. V 1. březnu 1981 mu byl odňat státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti. V obvinění se praví, že trestného činu se měl dopustit tím, že ve dnech 1. března, 29. března a 5. dubna 1981 prováděl v obcích Libčeves, Nezly a Něrunice církevní obřady, ačkoli k tomu nebyl oprávněn, neboť rozhodnutím Severočeského krajského národního výboru v Ústí nad Labem z 25.2.1981 mu byl odňat souhlas k výkonu duchovenské činnosti.

18. května byl Josef Kerdík předvolán pod vykenstruovanou zámkem na Okresní správu SNB v Lounech a bylo proti němu vneseno obvinění, tentýž den byla u něho provedena demovní prohlídka. Důvody k demovní prohlídce jsou vskutku kuriózní užíme-li, že se jedná o duchovního. Z usnesení citujeme:..."je podezření, že v bytě jmennovaného se nacházejí písemnosti z příprav a provádění této duchovenské činnosti, které jsou důležité pro trestní řízení..."

Při demovní prohlídce byly zabaveny tyto věci: náboženská literatura, materiály týkající se řeholního života, kázání, přípravy ke kázání, informace o církvi, rozmněžovací blány s textem 2 čísel Informací o Charty 77, adresář, kopie dopisů úřadům a materiály Charty 77.

Trestní stíhání je vedeno na svobodě. Josefa Kerdíka je možné zastihnout na adrese Libčeves č. 9, ekr. Louňy.

Výber na obranu nespravedlivě stíhaných
čs. liga pro lidská práva
člen Mez. federace pro lid. práva

Sdělení č. 252 / Další neoprávněný zásah policejních orgánů/

Dne 28.5.1981 okolo 23. hodiny vniklo do prostoru Šupovy vinárny ve Spánené ulici v centru Prahy několik uniformovaných a neuniformovaných příslušníků SNB. Všichni přítomní návštěvníci vinárny byli vyzváni, aby se legitimevali, aniž by jim byl sdělen důvod. Poté byli vyvedeni do policejních vozů a odvezeni do Bartolomejské ulice signatáři Charty 77 dr. Martin Hybler, člen VONS, Petrka Sustrová, členka VONS, Karel Freund, člen VONS, Michal Kebal, Jana Převratská, Ivan Bierhanzl, Ivan Manásek, Petr Taťoun, Jan Pilináček, Zuzana Čekinská, Tomáš Liška a další hosté: Pavel Kirschner, ing. Mlada Opočenská, Luděk Bednář, Jaroslav Hejna, Vlastimil Snajdr. Všichni byli zadrženi na 48 hod. /pouze Ivan Manásek byl propuštěn po 16 hodinách/ s odůvodněním, že jsem podezřelí z přípravy tr. činu výtržnického, resp. z napomáhání takovéto přípravě. Toto zdůvodnění bylo zcela evidentně fiktivní, protože ve vinárně nikde ze zadržených nenarušoval klidné sezení, veřejný klid a pořádek a ani se k ničemu podobnému nepřipravovali. Dokonce ani žádný z orgánů SNB nepovažoval za nutné či vhodné kehckeli ze zadržených dopravit na protialkoholní záchrannou stanici. Nicméně při výsleších kladli vyšetřovatelé otázky, které předpekládaly bez ohledu na odpověď, že se vinárně měl být spáchán nebo připravován jakýsi blíže neurčený výtržnický čin. Dále se otázky týkaly údajných protistátních letáků a nápisů po Praze a užívání a rozšířování dreg. Kladení těchto a jiných obdobných otázek slouží už delší dobu policejním orgánům jako dobrá záminka neustálé atakovat signatáře či příznivce Charty 77 a zároveň vyvolat dejem určité seriéznosti vyslýchání, umožněného § 19 zák. o SNB č. 40/74 Sb.

Vyšetřovatelé při některých výsleších opět používali urážek, slevních výhrůžek a v případě Ludka Bednáře se dokonce dopustili vůči němu fyzického násilí.

Dr. Martin Hybler se stal obětí brutality policejních orgánů už ve večerních hodinách téhož dne. Okolo 19. hod. jej u stanice metra Družba vtáhli neuniformovaní příslušníci SNB do auta a odvezli do Bartolomejské ulice. Aniž by nějak zdůvodnili své předchozí jednání, začali příslušníci StB dr. Hyblera vyslýchat a během výslechu jej nutili, aby se vysvětlil do naha. Když odmítl, vysvlékli jej, přičemž ponižovali jeho důstojnost i slevně. Totéž jednání opakovali ještě jednou. Dr. Hybler neměl žádnou možnost zabránit nehoráznému ponižování své důstojnosti tímto brutálním způsobem, protože jakékoli ohrazení se kvalifikují vyšetřovatelé jako napadení veřejného činitele. Vyslýchany je tak vydán úplně napospas svévolnému jednání StB. Asi po třech hodinách byl dr. Hybler propuštěn. Odešel za svými přáteli do vinárny, kde byl zanedluhu zadržen na 48 hodin.

Celá akce desvědčuje, že StB zvláště v poslední době jedná bez jakýchkoli zábran s jistotou, že její jednání nepodléhá fakticky žádným sankcím. Navenek právní nejistoty u čsl. občanů narušuje závažným způsobem pořádek uvnitř naší společnosti a je v přímém rozporu nejen s mezinárodními pakty, ale i s platným čsl. právním řádem, včetně již citovaleného zákona o SNB, který výslově vyžaduje, aby příslušníci SNB šetřili lidskou důstojnost vyslýchanych.

V Praze 15. června 1981

Výber na obranu nespravedlivě stíhaných
Československá liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Sdělení č. 253 / Vyloučení dr. Černegurského z advokacie/

Usnesením Krajského sdružení advokátů v Bratislavě ze dne 14.4. 1981, které podepsal jeho předseda dr. Michal Hornák, byl vyloučen z advokacie dr. Ján Černegurský z bratislavské advokátní kanceláře č. 1. Temuto rozhodnutí předcházelo přešetření Ústřední slovenské advokacie a souhlas závědního výberu ROH.

Dr. Ján Černogurský byl už z dřívějška znám tím, že se beze všeho pečlivého taktizování pokud jde o advokátskou licenci neohroženě a na náležité profesionální úrovni ujímal klientů seuzených podle I. hlavy tr.z. a prelával tak blekádu strachu, kterou se represivní orgány snaží vytvářet kolem obětí politického pestihu. Jako jeden z mála pokládal za naprostou samozřejmost stavět v průběhu obhajeby stavět prospěch svých mandantů nad vlastní.. /V posledním čase např. obhajoval kněze Jana Labudu, jenž byl edseuzen pro tzv. maření státního dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi - srov. Sdělení VONS č. 219. Jeho údajná vina spočívala v tom, že se mimo rámec trpěných obřadů modlil s mladými lidmi./

Reakce na takovýto soustavně odnevědný přístup k výkenu povelání byla příznacná: dr. Ján Černogurský byl úředně zbaven jakékoli mežnosti se mu i nadále věnovat s odůvědněním, že při obhajobě Drahomíry Šinogllové porušil povinnosti, vyplývající pro něj ze zákona o advokaci a z usnesení Ústřední Československé advokacie č. 7/1965, neboť prý postupeval v rezimu s právním rádem, socialistickým právním vědomím, zájmy společnosti a hospodářskými zásadami právní pomocí. /Drahomíra Šinogllová ze Znojma, matka dvou malých dětí, byla leňského roku odseuzena k nepodmíněnému trestu odňtí svobody na jeden rok pro pro údajnou přípravu k tr. činu pohružování, jehož se měla dopustit epišováním neoficiální beletrie, např. prez vydávaných v edici Petlice.

- Viz sdělení VONS č. 206 a 224. - Výken trestu byl odložen, neboť Drahomíra Šinogllová očekává narezení třetího dítěte, bylo jí však sděleno, že trest bude muset nastoupit okamžitě po skončení šestinedělí. Trestní stíhání bylo proti ní zahájeno selektivně a nemeritorně, když inkriminované literární texty nebyly fakticky kvalifikovány jako pohružující a jejich autoři nejsou činěni v temte smyslu za ně právně odnevědnými. Ba i v úplně analogickém případě rozšířování tzv. pohružujících literárních textů bylo v roce 1979 zastaveno trestní stíhání proti ing. Pavlu Reubalevi, který v současnosti participuje na činnosti VONS. Zřejmým cílem takového postupu proti Šinogllové je drasticky zastrčit řadové občany, podílející se na zachraňování kulturního dědictví našich národů v době jejího největšího ohrožení.

Okolnosti vyloučení dr. Jána Černogurského z advokacie se v mnohem shodují s motivací obdobného nedávného zásahu proti pražskému advokátu dr. Josefu Daniszevi. Jsou známou tého, že u této svobodného povelání, v němž pomoc bližnímu v nouzi je, přísně formálně vzato, dokonce ne nepodstatnou součástí běžné agendy, se represivní orgány rozhodly v rozporu s tím křesťanské ctnosti definitivně vymýtít.

V Praze dne 15. června 1981

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných
Československá liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Protestní štafetová hladovka za Jana Litemiského

30.5.1981

Žádáme okamžité prepustění našeho přítele Jana Litemiského, který je již několik měsíců na základě vykonstruovaného obvinění podle § 98 odst. 1,2 /pedvracení republiky/ neprávně vězněn. Na pedperu tétoho požadavku vyhlašujeme na měsíc červen protestní štafetovou hladovku. Prvních 48 hodin zahajuje v Praze dne 1.6.1981 Tomáš Petřívý. K hladovce se budou postupně připojovat:

Karel Seukup
Hana Bruderevá

Jan Metýš
Oldřich Sládek

Alena Kumprěchtová

Jména dalších účastníků budou zveřejněna v červenci.

Anna Šabatová

Martin Hybler

Martin Pešterský

Ivan Manásek

Martin Šimsa a další přátelé.

V kostele Saint-Merri v Paříži, rue 78, Saint-Martin, zároveň proběhne solidarizační akce francouzských přátel Jana Lítomiského. Tato hladovka začne ve večerních hodinách 9. června a potrvá do 14. června. Po ukončení hladovky se uskuteční hudební večer, doplněný diskuzí o československu.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Životopis Jiřího Rumla

Jiří uml., 8.7.1925, signatář Charty 77, člen CNS.

Od roku 1946 pracoval jako novinář v čsl. rozhlasu a ve Večerní Praze. V roce 1958 byl vyslán jako dopisovatel čsl. rozhlasu na několik let do Berlína, po návratu se stal šéfredaktorem politické redakce v pražském rozhlasu. Odtud však důstal brzy výpověď od tehdejšího ředitele Karla Heffmanna za pořady, které kritizovaly tehdejší politický a hospodářský systém. Později pracoval krátký čas v televizi a po založení časopisu Repérér se stal členem jeho redakce. V roce 1968 byl v předsednictvu Svazu čsl. novinářů a předsedou jeho pražské oddílky.

Po zrušení časopisu Repérér v r. 1969 a po vyloučení z KSČ a ze Svazu čsl. novinářů pracoval jako jeřábový technik, po podpisu Charty 77 jako jeřábník v závodě Průmstav v Hr. Měcholupech. Za posledních deset let napsal desítky článků a fejetonů k současné situaci v zemi. Po deseti letech skupace napsal dvanáctidílnou "Kreniku roku 1968".

V poslední době pracoval na rozhovorech s různými osobnostmi Charty 77 a na jejich portrétech. 6.5.1981 byly při domovní prohlídce zabaveny tyto rukopisy včetně dalších poznámek autora, i rukopis jeho připravované knihy.

Žena: Jiřina Hrábková, Praha 10, Kremelská 104/150

syn: Jakub Ruml dtte

syn: Jan Ruml, t.č. ve vazbě.

nynější adresa: Jiří Ruml, 8.7.1925, PÚ 614, PS 09, 161 02 Praha-Ruzyně

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Životopis Jana Rumla

Jan Ruml, 5.3.1953, signatář Charty 77, člen V7beru na obranu nespravedlivě stíhaných, člen kolektivu mluvčích Charty 77.

Jan Ruml je typickým představitelem té části mladé generace sedmdesátých let, které se současný režim mstí za činnost rodičů v letech šedesátých. Po maturitě v r. 1971 se několikrát pokoušel o studium na různých vysokých školách, naposledy dvakrát na filosofickou fakultu UK, ale nikdy nebyl díky svému "kádrovému profilu" přijat. Mezitím prošel řadou zaměstnání - od zauhlevače v pražské plynárně přes operátora na počítači a dřeverubce až po knihovníka. Knihovníkem se dokonce vyučil, ale po podepsání Charty 77 už zase pracoval jako tepič, v poslední době pak jako střejník v pražských věznicích.

Po celou tu dobu se zajímal o veřejně prospěšnou činnost a nepřestával se se svou vzděláním studiem filosofie, byť jen formou četby či účasti na různých filosofických večerech.

Po zatčení deseti členů VONS v roce 1979 nastoupil na místa vězněních přátel jako deklarováný člen VONS.

Otec: Jiří Ruml, t.č. ve vazbě

matka: Jiřina Hrábková, Praha 10, Kremelská 104/150

bratr: Jakub Ruml, dtte

Nynější adresa: Jan Ruml, 5.3.1953, PÚ 614 PS 09, 161 02 Praha-Ruzyně.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

K rukám Mrs. M. Thatcher

Stanovisko k událostem v Severním Irsku.

Po zprávách o dramatických hladovkách v Long Kesh a úmrtích Reberta Sandse a Francise Hughese jsme hluboce znepokojeni dalším vývojem situace v Severním Irsku.

I když odmítáme některé formy boje IRA a zásadně nesouhlasíme s jakýmkoli projevem násilí v řešení sociálních, národnostních či náboženských rozporů, domníváme se, že aktivita IRA je výsostně politicky motivovaná a nelze ji ztotožňovat s kriminální činností. Domníváme se proto, že členové IRA, kteří jsou vězněni v Long Kesh a jiných ulstarských věznících, mají práve na statut politických vězňů.

Protestujeme proti odmítavému postoji londýnské vlády, který ve svých důsledcích znamená další růst násilí a vyzýváme k ohleduplnému a oboustranně nenásilnému řešení krize v Severním Irsku.

V Praze 19.5.1981

Tomáš Petřívý
Pavel Soukup
oba propuštěni k 1.5.1981, po věznění za neprekázanou kriminální činnost, signatáři Charty 77, systematický perzekvování za své politické pocity.

K tomuto stanovisku se dále připojují: Petr Cibulka
Milan Hlavsa
Ladislav Plíva
Květa Princevá

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Krátké zprávy:

Dne 29. května 1981 byl v Brně zadržen dr. Jaromír Šavrda spolu se svou ženou Delores. Spisovatel Jaromír Šavrda, nedávno propuštěný z vězení, kde si odpykával svůj dvoj a půl letý trest za opisování knih edice Petlice, byl spolu se svou ženou Delores, dr. Milenou Šimsovou a s třemi kočkami, přesněji řečeno s koceurem Belmendem, kočkami Jeleou a Babetteou, nařčen z depravního přestupku, který údajně spáchal ve 13 hodin při vjíždění do Brna. Zadržen byl po 15. hodině. Byl vyslýchán, také jeho žena, byli pedrebeni osobní prehlídce. Hodinu byla vyslýchána dr. Milena Šimsová, bez příkazu pedrebenia osobní prehlídce zavazadla a bez protokolu jí byl odebrán epis Benheeffrevých dopisů z nacistického vězení a První skica sborníku o Janu Patečkovi. Jaromíru Šavrdevi byla odebrána strejepianá sbírka vlastních básní z let 1968 a 1969. Po delším jednání bylo upuštěno od 48 hodinového zadržení, ale byl mu odebrán řidičský příkaz a byly mu odebrány klíčky od auta s tím, že se musí do 2. června pedrebit přezkoušení pravidel v Ostravě. Manželé Šavrdevi byli na cestě na Mezinárodní výstavu koček v Praze. S velkými obtížemi pokračovali vlakem po půlnoci v cestě na výstavu. Jaromír Šavrda je invalidní duchodce, paní Delores se pedrebiла nedávne těžké operaci. Je to další případ šikanování manželů Šavrdevých.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX